

Zkoušení léků (kapilárně-dynamická metoda)

Rudolf Hauschka

Nehledě na nejrůznější zkušební metody, jak jsou předepsány v lékopisech všech zemí, se biologicky orientovaná výroba léků snaží jít hlouběji. Ve smyslu již řečeného tu bude snahou zjistit kvality esence, jež má být zpracována do podoby léku.¹⁰⁶

Kapilárně-dynamická metoda se osvědčila jako zkušební metoda použitelná ke zjišťování kvalit živého.

Chování tekutin v neklíženém (filtračním) papíru při studiu kovů a jejich souvislosti s planetami zkoumala a využívala již L. Kolisková.¹⁰⁷ Autorova pokusná laboratoř v Klinicko-terapeutickém institutu v Arlesheimu na tyto práce navázala a rozšířila je převážně na studium šťáv léčivých rostlin. Přitom jsme učinili zejména zásadní pozorování, že nerostné roztoky dávají víceméně lineární okraj stoupání (vzlínání), kdežto rostlinné šťávy vykazují ornamentálně mnohotvárný okraj. Toto utváření proto nazýváme „rostlinná kresba“.

Nezbytné údaje o provedení těchto pokusů byly uvedeny v knize *Člověk a výživa* (20. kapitola).

Živoucí princip rostliny žije ve šťávě; v ní působí tvořivé síly kosmu a Země, které rostlinu začleňují do prostoru. Ty způsobují, že se rostlina diferencuje v rozmanitých metamorfózách svého praobrazu.

Když pak takováto šťáva vzlíná proti zemské tíži vláknitou strukturou filtračního papíru, může v tvarech a barvách projevit charakteristické praformy rostlinné bytosti. Samozřejmě je možné se pokusit tyto jevy vysvětlit pomocí fyzikálních pojmů kapilarity, tento fyzikální způsob vysvětlení však v žádném případě neuspokojí. Rostlinné kresby, objevivší se na filtračním papíru, jsou pro každou rostlinu natolik charakteristické a specifické, že za těmito jevy musíme vidět působení ještě jiných sil.

Pro cvičeného experimentátora je samozřejmostí, že v rostlinných kresbách se objevují barvy a tvary, které odpovídají rozmanitým metamorfózám přirozeně rostoucí rostliny. Ve

vzlínavém obrazu jako bychom tedy před sebou měli nově narostlou rostlinu, která se před námi rozvine během několika hodin.

Jako příklad si ukažme následující pokusné série:

Viscum mali:

1. Čerstvě vymačkaná šťáva z *Viscum mali* (jmelí jablečné)¹ se uchovává ve sklenici na laboratorním stole a každé ráno se odebere vzorek a z něho se zhotoví vzlínavý obraz. Čerstvě vymačkaná rostlinná šťáva je živá, jak ukazuje rostlinná kresba na obrázku 38 (str. 280).

Z obrázku 39 z druhého dne je patrné, že rostlinná kresba začíná uprostřed vykazovat příznaky rozpadu.

Třetího dne je rostlinná kresba natolik scvrklá (obrázek 40), že se podobá kazovému zubu.

V následujících dnech se rostlinná kresba víc a víc vytrácí a je zřejmá tendence k hladké vzlínavé linii, jaká se vyskytuje u nerostných roztoků (viz obrázky 41 a 42).

Z pokusné série je tedy patrné, že rostlinná šťáva, která byla původně živá, většinou po sedmi dnech odumírá. Přitom stojí za pozornost, že jmelová šťáva vypadala po sedmi dnech stále ještě velice dobře a že podle jejího vnějšího vzhledu by v žádném případě nebylo možné usuzovat na odumření a přechod do prakticky nerostného stavu. Že se ani po těchto sedmi dnech neobjevila žádná plíseň ani hniloba, lze přičíst působení antibakteriálních součástí jmelí.

Na doplnění tohoto pokusu byla *tatáž* jmelová šťáva po *tutéž* dobu světelně-rytmicky ošetřována. Obrázek 43 ukazuje eklatantní rozdíl oproti neošetřené šťávě v sedmý den ošetřování. Neošetřená šťáva začala v průběhu dalších dnů plesnivět a později zahnívat.

¹ V něm. orig. *Apfelmistel*; dnes je taxonomicky tato forma jmelí považována za poddruh jmelí bílého: *Viscum album mali*. (Pozn. překl.)

Naproti tomu ošetřená šťáva zůstávala po dlouhou dobu pozorování čerstvá.

Pozorný pozorovatel zřejmě pozná, že tvary rostlinných kreseb ošetřené šťávy (obrázek 43) oproti neošetřené šťávě (obrázek 38) jeví vystupňovanou živost a harmonické utváření.

Kdyby celý tento proces byl jen konzervační záležitostí, nemohla by rytmizovaná šťáva oproti čerstvé šťávě jevit toto vystupňování. Co se skutečně při tomto rytmizovaném ošetření děje, ukazuje následující pokus.

Arnica montana:

2. *Arnica montana* (arnika horská, prha arnika) byla podrobena rytmickému ošetření a po každém rytmickém stupni byl zhotoven vzlínavý obrazec; rytmickým stupněm rozumíme výkyv ráno - večer a zpět. Obrázek 44 ukazuje čerstvou šťávu, respektive první stupeň arnikové šťávy, zředěné vodou v poměru zhruba 1:1. Obrazec ukazuje pro arniku charakteristický zoubkovaný pruh v dolní části vzlínavého pole a charakteristickou rostlinnou kresbu.

Na 2. rytmickém stupni (obrázek 45) je patrné, že se zoubkovaný pruh rozplývá; je přítomen již jen rudimentárně.

Na 3. stupni (obrázek 46) už zoubkovaný pruh úplně zmizel.

Na 4. stupni (obrázek 47) zmizela i rostlinná kresba a člověk by se mohl domnívat, že pokus skončil, a to nezdarem.

5. stupeň (obrázek 48) však ukazuje, že se rostlinná kresba zase zotavila.

Na 6. stupni (obrázek 49) je opět naznačen i zoubkovaný pruh.

Na 7. stupni (obrázek 50) je vidět znovuzrozený 1. stupeň, ovšem vystupňovaný.

Celý proces tedy prochází kritickým středem; k tomuto středu vidíme probíhat sukcesivní odbourávání, po překonání krize pak sukcesivní výstavbu. Rostlina tedy prochází pravou metamorfózou.

Když si teď na tomto místě připomeneme rytmy stvoření, vidíme proces popsaného rytmizování začleněný do skutečností stvoření.

Také stvoření probíhá v sedmičlenném rytmu, a je-li výše popsaný pokus se sedmičlenným rytmem sladěný, pak to není náhoda; v průběhu let se ukázalo, že sedmičlenný rytmus je rytmus tvořivý. Pokračujeme-li po 7. stupni dále, formující síla opět ustupuje a teprve u 14. stupně se zase ukáže stabilní obraz.

V této souvislosti si připomeňme prazákladní pokus s růžemi, kde čistě z pozorování vyplynul rytmus 3x7 dnů.

Tyto pra-rytmy najdeme otisknuté všude v přírodních jevech. Vzpomeňme například periodickou soustavu, kterou jsme představili v kapitole „Hudba ve hmotě“. I tady je střed, 4. stupeň, bodem obratu ve vývoji, vedoucím na 7. stupni ke stabilnímu stavu.

Grandiózních 7 rytmů planetárního vývoje Země se opakuje ve stále menších rytmech: 7 světových údobí, 7 kořenových ras, 7 kulturních epoch atd. až k 7 dnům týdne. Také týden je vývojovým organismem, v němž se zrcadlí rytmy stvoření.

Bylo by hříchem proti duchu provést reformu kalendáře, v níž by musely zmizet kosmické kvality dnů týdne. Můžeme nabýt přesvědčení, že dny týdne mají absolutní kvalitu, právě tak jako existuje absolutní tón. Kdo intimně pozoruje svůj život, zjistí, že například středa je dnem rozhodnutí. A možná přijdeme ve všech světových situacích na to, že prostřední ze sedmi stupňů vždy nese znamení rozhodnutí.

Po výše řečeném se jeví jako oprávněné předpokládat, že při tomto ošetření rostlinných substancí v sedmistupňových rytmech bude bytost rostliny pozvednuta; že bytost rostliny jaksi doznává proces tříbení a v cyklu vývoje dosáhla vyššího stupně, než byl ten, z něhož jsme vyšli. To může být příspěvkem k léčení Země, a jestliže při tom vznikají léky pro lidské stavy zdraví a nemoci, pak můžeme připomenout, že to jsou elementární bytosti, které při tom mohou být vykoupeny.

Madragora:

3. Zvláštní kategorii mezi rostlinnými čeleděmi představují jedovaté rostliny. Často ukazují temný, hrozivý vzlínavý obraz. Jaký

účinek u nich bude mít rytmické ošetření? Následující obrázky nám to ozřejmí:

Mandragora je jedovatá rostlina rostoucí na jižních svazích Středomoří, na Sicílii a v Řecku. Čerstvá šťáva ukazuje vzlínavý obraz, který, jak se zdá, odpovídá názvu rostliny (obrázek 51), nad obrázkem se vznáší nálada Blocksbergu².

Po rytmickém ošetření (obrázek 52) jeví extrakt mandragory naprosto proměněný, prosvětlený charakter. Člověk má dojem, jako by se z příšerných temných útvarů vymanily světlé formy. Každý, kdo má oko umělce, dokáže tuto proměnu s úžasem vnímat, zvláště tehdy, podívá-li se na obrazce obráceně. - Terapeutický účinek se ovšem zvýšil.

Je snad zřetelné, že popsaná kapilárně-dynamická metoda je použitelnou ověřovací metodou pro podniky, které kladou důraz na biologický způsob zhotovování léků.

Kapitola z knihy: Člověk a výživa

² Blocksberg neboli Brocken je hora v pohoří Harz (Německo), spojená s pověstmi o čarodějnických sletech; náladu takového sletu vylíčil J. W. Goethe ve *Faustovi* v dějství nazvaném Valpuržina noc. (Pozn. překl.) 232